

Η Αγία Αικατερίνη

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Τετάρτη, 26 Σεπτέμβριος 2012 08:25 - Τελευταία Ενημέρωση Πέμπτη, 18 Ιούλιος 2013 16:49

Η Αγία Αικατερίνη, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 25 Νοεμβρίου, γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια, της Αιγύπτου. Κατάγονταν, από τις πλέον επίσημες και μεγαλύτερες οικογένειες, της Αλεξάνδρειας. Ο πατέρας της, ονομάζονταν Κώνστας και ήταν, ηγεμόνας της Αλεξάνδρειας, είχε δε βασιλική καταγωγή, γιατί ήταν απόγονος των Πτολεμαίων, των βασιλέων της Αιγύπτου. Φρόντισαν, να την αναθρέψουν, όσο καλύτερα μπορούσαν, αλλά και να την μορφώσουν, με τα διδάγματα της ελληνικής παιδείας και γνώριζε, τους αρχαίους συγγραφείς, Όμηρο, Αριστοτέλη και Πλάτωνα. Έτσι, ο πλούτος των γνώσεων, που απέκτησε, αλλά και τα σπάνια σωματικά της κάλλη, που εκ φύσεως είχε, την έκαναν

διάσημη, όχι μόνο στην Αλεξάνδρεια, αλλά και σε ευρύτερες, περιοχές. Η μητέρα της πρώτη, της δίδαξε κρυφά, τις Χριστιανικές Αλήθειες, γιατί ο διοικητής της Αιγύπτου Μαξιμίνος, είχε διατάξει, άγριο και ανελέητο διωγμό, εναντίον των Χριστιανών.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, ήταν αναγκασμένη, να ζήσει η νεαρή Αικατερίνη, που δεν της έγιναν εμπόδιο, να ξεδιπλώσει και να φανούν, οι σπάνιες αρετές της, η σοφία των γνώσεων της και η καταπληκτική ομορφιά της. Γρήγορα γίνεται, περιζήτητη νύφη και πολλοί από τους νέους της εποχής της, ήθελαν, να την παντρευτούν και να την κάνουν, γυναίκα τους. Τα προξενιά, πηγαινοέρχονταν στο σπίτι της και εκείνη αρνιόταν επίμονα, γιατί ήθελε ο νέος που θα κερδίσει την καρδιά της, να είναι καλύτερος σε αρετές και προσόντα, απ' αυτήν. Έτσι, τα προξενιά αποτύγχαναν το ένα μετά το άλλο, γιατί δεν ήταν δυνατόν να βρεθεί νέος, που να έχει περισσότερες γνώσεις απ' αυτήν, που ήταν, μια πλούσια, κινητή βιβλιοθήκη. Η μητέρα και οι συγγενείς της, μάταια την παρότρυναν, να αποφασίσει, όμως εκείνη, αρνιόταν επίμονα.

Μπροστά, σε μια τέτοια κατάσταση, η μητέρα της θυμήθηκε τον γέροντα πνευματικό της, Ανανία, που ζούσε σε έρημη περιοχή, μακριά από την πόλη, προκειμένου, να ακούσει, την πολύτιμη συμβουλή του. Γι' αυτό το σκοπό, παρέα με τη μονάκριβη κόρη της, τον επισκέπτονται, έτοιμες να δεχτούν και να ακούσουν, τις έμπειρες συμβουλές του. Εκείνος, μόλις, άκουσε τα σοφά λόγια της νεαρής Αικατερίνης, σκέφτηκε, ότι ένα τέτοιο άτομο, θα μπορούσε να προσφέρει πολλά πράγματα στο Χριστιανισμό, αρκεί να γνωριστεί, με τις Χριστιανικές του, Αλήθειες. Έπρεπε, λοιπόν, να βρει τρόπο, να την πείσει, να γίνει Χριστιανή και αμέσως, της λέγει: « Γνωρίζω τέκνο μου κάποιον, που σε ξεπερνάει σε όλα τα χαρίσματα, γι' αυτά που λες, ότι έχεις, γιατί τα δικά του, είναι αναρίθμητα. Είναι τόσο όμορφος, που νικά η λάμψη του, τον ήλιο. Η σοφία του κυβερνά, όλο τον κόσμο και ο πλούτος του, είναι μοιρασμένος σ' όλους τους ανθρώπους και δεν λιγοστεύει ποτέ. Η ευγένεια του δε, είναι ασύλληπτη και ακατανίκητη». Η νεαρή Αικατερίνη, προβληματισμένη, ζητά από τον γέροντα Ανανία, να της πει, με ποιο τρόπο μπορεί, να συναντήσει, αυτό το νέο. Εκείνος, γεμάτος αγάπη, της απαντά: « Πάρε παιδί μου αυτή την εικόνα, της Παναγίας, που κρατεί στα χέρια της, το Θείο Βρέφος. Πήγαινε στο σπίτι σου και κλείσε την πόρτα του δωματίου σου και προσευχήσου, όλη τη νύκτα. Πιστεύω, αν παρακαλέσεις με πίστη, θα σε ακούσει και θα σου δείξει Εκείνη, τον Υιό της».

Η μικρή Αικατερίνη, ενθουσιασμένη, πηγαίνει στο σπίτι της και κάνει με ακρίβεια, αυτά που της είπε, ο γέροντας Ανανίας. Κάποια στιγμή όμως, κουράστηκε και την πήρε ο ύπνος. Βλέπει στον ύπνο της όραμα, την Παναγία, να κρατεί στα χέρια της, το Θείο Βρέφος. Το πρόσωπό Του, ήταν στραμμένο προς την Παναγία και η μικρή Αικατερίνη, έβλεπε, μόνο τα νώτα του. Παρά τις προσπάθειες, που έκανε, δεν κατάφερνε να δει, το Πρόσωπό Του. Κάποια στιγμή, ακούει την Παναγία, να σιγοψιθυρίζει και να του λέγει: « Κοίταξε, παιδί μου, τη δούλη Σου Αικατερίνη, που είναι τόσο όμορφη, έχει σοφία επάνω της, είναι πλούσια και ευγενική. Σε παρακαλώ μην την περιφρονήσεις, βοήθησέ την να απολαύσει τη Δόξα Σου και να δει το πρόσωπό Σου, που οι Άγγελοι του Θεού, επιθυμούν να βλέπουν». Η απάντηση που δόθηκε, ήταν, να συμβουλευτεί τον γέροντα Ανανία και εκείνος, αυτό που θα της πει, να κάνει.

Η νεαρή Αικατερίνη, ξυπνά τρομαγμένη και τρέχει να συναντήσει τον γέροντα Ανανία και με δάκρυα στα μάτια, του διηγείται, το όραμα που είδε και του ζητά, να της δώσει, την πολύτιμη συμβουλή του. Εκείνος, δεν έχασε την ευκαιρία, να της διδάξει τις Χριστιανικές Αλήθειες, της Πίστης μας. Της είπε για τη μεγάλη αγάπη του Νυμφίου μας Χριστού, που ήλθε και σταυρώθηκε, προκειμένου, να σώσει το ανθρώπινο γένος και την κάθε, ανθρώπινη

ψυχή. Μάλιστα, της τόνισε ιδιαίτερα, την μεγάλη ευτυχία, που βρίσκουν οι ανθρώπινες ψυχές, όταν κατορθώνουν να γυρίσουν, στο Σωτήρα μας Χριστό και συνδεθούν, μαζί Του. Η μικρή Αικατερίνη, τα άκουγε όλα με μεγάλη προσοχή. Το σοφό της μυαλό και η ευαίσθητη καρδιά της, δεν άργησαν να κλείσουν μέσα τους, τις Αλήθειες, της Χριστιανικής μας Πίστης. Ζήτησε μάλιστα από το γέροντα Ανανία, να τη βαπτίσει και γεμάτη ενθουσιασμό, γύρισε πίσω στο σπίτι της.

Αμέσως, άρχισε να εφαρμόζει, εκείνα που διδάχτηκε και προσπαθούσε να κάνει, θεάρεστες πράξεις, που να αρέσουν στο Σωτήρα μας Χριστό, γιατί Αυτόν σκέπτονταν, γι' Αυτόν, μελετούσε και ζούσε. Έτσι, ολόψυχα επιδόθηκε στην διάδοση των Χριστιανικών Αληθειών, που η σπάνια ευγλωττία της και το παράδειγμα της, την βοήθησαν να φέρει πολλούς διανοούμενους, στη Χριστιανική Πίστη. Δούλευε ασταμάτητα, στο ιεραποστολικό της έργο, χωρίς να λογαριάζει κόπους και προπάντων κινδύνους, στην πόλη της Αλεξάνδρειας και σε ευρύτερες περιοχές. Όμως, κάποιος ενοχλήθηκε από την τακτική της αυτή, που δεν ήταν άλλος από το διάβολο, που έψαχνε να βρει, τους δικούς του σατανικούς τρόπους, να την βγάλει, από τη μέση.

Εκείνα τα χρόνια, κυβερνούσε την Αίγυπτο, ο αιμοχαρής και σκληρόκαρδος τύραννος, Μαξιμίνος. Προκειμένου, να εντυπωσιάσει τους ειδωλολατρικούς του θεούς, στέλνει διαταγή σε όλες τις πόλεις και τα χωριά της δικαιοδοσίας του, να έλθουν όλοι στην Αλεξάνδρεια και να προσφέρουν θυσίες, στους θεούς. Στο ίδιο διάταγμα, τόνιζε, ότι όποιος τολμήσει και περιφρονήσει τους θεούς, να ξέρει, ότι τον περιμένει, σκληρή και φοβερή, τιμωρία. Ο κόσμος πανικόβλητος, έπιασε τους δρόμους, προκειμένου, να εφαρμόσει το διάταγμα και να σώσει, έτσι, τη ζωή του. Ανάμεσα τους και πολλοί Χριστιανοί, φοβισμένοι και τρομαγμένοι, έσπευσαν να θυσιάσουν στα είδωλα, για να γλυτώσουν τη ζωή τους. Το θέαμα, για τη νεαρή Αικατερίνη, δεν ήταν καθόλου ευχάριστο. Μάταια προσπαθούσε, με την πειστικότητα της διδασκαλίας της, να τους μεταπείσει, να αλλάξουν γνώμη. Έτσι, παίρνει τη μεγάλη απόφαση, να επισκεφθεί η ίδια, τον ηγεμόνα. Μόλις τον ακτίκρυσε και στάθηκε μπροστά του, με πρωτοφανές θάρρος και τόλμη, άρχισε να τον ελέγχει, γι' αυτή του την συμπεριφορά. Μάλιστα του λέγει: « ότι είναι ντροπή, να λατρεύεται σαν θεούς, τα φθαρτά και αναισθητα είδωλα». Εκείνος, φανερά εκνευρισμένος, της απαντά, ότι θα συνεχίσουν την συζήτηση, μετά το τέλος των θυσιών.

Όταν, ο αιμοβόρος τύραννος, γύρισε στο παλάτι του, αναστατωμένος και γεμάτος από οργή και θυμό, ζητά να του φέρουν την τολμηρή νέα, προκειμένου, να την ελέγξει, για τη συμπεριφορά της, αυτή. Μόλις, την αντίκρυσε, την ρωτά, σε αυστηρό ύφος να του πει, ποιά είναι και τι ήθελε να πετύχει, με την συμπεριφορά, που έδειξε. Εκείνη, με απόλυτη ηρεμία, του απαντά: « Ηγεμόνα μου, είμαι η κόρη του Κώνστα, που ήταν ηγεμόνας στην Αλεξάνδρεια, πριν από σένα. Έχω σπουδάσει όλες τις επιστήμες και έχω διαβάσει, όλους τους σοφούς και τους ρήτορες, της αρχαιότητας. Έχω διαβάσει, για το σοφό Διόδωρο που λέγει, ότι οι θεοί σας είναι ανθρώπινα κατασκευάσματα και είχαν κακό τέλος. Πήραν το όνομα, αθάνατοι, επειδή στη ζωή τους έκαναν, κάποια καλή πράξη, όμως εσείς, τους προσκυνάτε τώρα και τους κάνετε θεούς. Έχω διαβάσει και για το σοφό Πλούταρχο, που κοροϊδεύει και περιφρονεί, όλους εκείνους, που λατρεύουν, τέτοια αγάλματα». Ο τύραννος έδειχνε, σαν να έχει καταπιεί τη γλώσσα του και την παρακολουθούσε, βουβός και αμίλητος. Σκέφτηκε, λοιπόν, ότι μόνο οι σοφοί και οι ρήτορές του, θα μπορούσαν, να την αντιμετωπίσουν, με επιτυχία.

Γι' αυτό το σκοπό, στέλνει προσωπικές επιστολές, στους σοφούς και ρήτορες της δικαιοδοσίας του και τους προσκαλεί, να παρουσιαστούν γρήγορα μπροστά του,

προκειμένου, να αντιμετωπίσουν, μια δήθεν, σοφή νέα, που προσβάλλει, τους θεούς τους. Η αμοιβή έγραφε, θα είναι γερή, μόλις, τα καταφέρουν. Συγκεντρώθηκαν περίπου, εκατό πενήντα ρήτορες και σοφοί, που δήλωσαν έτοιμοι στον ηγεμόνα, να αντιμετωπίσουν, τη νεαρή Αικατερίνη. Δόθηκαν και οι τελευταίες οδηγίες από τον ηγεμόνα, τι θα πρέπει να προσέξουν και ότι πρέπει να είναι, προσεκτικά προετοιμασμένοι, για να κερδίσουν. Στην αντίθετη περίπτωση, αν θα χάσουν, τους περιμένει, μεγάλη τιμωρία και θάνατος.

Ο κόσμος, άρχισε, να συγκεντρώνεται στο μεγάλο αμφιθέατρο της πόλης, όπου θα γίνονταν, η δημόσια συζήτηση. Οι σοφοί και οι ρήτορες του ηγεμόνα, ήδη βρίσκονταν στις θέσεις τους, επάνω σε τεράστια εξέδρα. Ο ηγεμόνας, ήταν και αυτός επάνω στην εξέδρα, σε ειδικά φτιαγμένη θέση και η φρουρά του, είχε σταλεί, να παραλάβει την μικρή Αικατερίνη, από το δεσμοτήριο, που βρίσκονταν, φρουρούμενη. Όμως, πριν, προφθάσουν να την επισκεφθούν, την επισκέφτηκε ο Αρχάγγελος Μιχαήλ, μετά από τις συνεχείς προσευχές της και της λέγει: « Μη φοβάσαι κόρη του Κυρίου. Ο Θεός, θα προσθέσει σοφία στις γνώσεις σου και θα τους νικήσεις, όλους». Έτσι, μόλις φθάνει η φρουρά, παραλαμβάνει τη μικρή Αικατερίνη, προκειμένου, να την οδηγήσει στο αμφιθέατρο, που ήταν ασφυκτικά γεμάτο, από κόσμο και περίμενε με αγωνία και περιέργεια, να δει το αποτέλεσμα.

Οι φωνές και τα γέλια των θεατών, ακούγονταν σε μεγάλη απόσταση. Μόλις, η μικρή Αικατερίνη, πάτησε το πόδι της στο αμφιθέατρο, έπεσε βαθειά σιγή. Η επιβλητική της μορφή, τα σωματικά της κάλλη και η σπάνια ομορφιά της, προκάλεσαν σε όλους, θαυμασμό και εντύπωση. Προχωρεί, να καθίσει στη θέση της, που βρίσκονταν στην εξέδρα, δίπλα στους δήθεν, συγκεντρωμένους σοφούς. Δεν πρόλαβε να καθίσει και την προκαλεί ο πρώτος από τους σοφούς, λέγοντάς της: « Ωστε, εσύ είσαι αυτή, που υβρίζει τους θεούς μας, μ' αυτό τον ελεεινό τρόπο;». Η μικρή Αικατερίνη, του απαντά: « Ναι, εγώ είμαι, με τη διαφορά, ότι δεν υβρίζω, κανένα από το θεό σας. Αντίθετα κηρύττω, μόνο την αλήθεια. Ήθελα, όμως, με την ευκαιρία, να μου πείτε την γνώμη σας για τους δικούς σας θεούς, που η ζωή τους είναι γεμάτη από μίση και έχθρες». Είναι μεγάλο το λάθος σου Αικατερίνη, να τους θεωρείς έτσι, αφού οι μεγάλοι ποιητές, τους ύμνησαν και τους παραδέχονται. Ο Όμηρος, δεν ονομάζει το Δία « Μέγιστο θεό» και τους υπόλοιπους, δεν τους ονομάζει « Αθάνατους;». Αλλά και ο Ορφέας, δεν ονομάζει τον Απόλλωνα « κραταιό και δυνατό» και τον βλέπει χρυσό και να λάμπει, σαν τον ήλιο; Τότε η μικρή Αικατερίνη του απαντά: « Φαίνεται, ότι ξεχνάς μεγάλε σοφέ, ότι ο Όμηρος, γράφει, μόνο αυτά, για το Δία. Σε πόσες περιπτώσεις, δεν τον χαρακτηρίζει ψεύτη, πανούργο και απατεώνα; Εσείς, όταν οι δικοί σας θεοί, φιλονικούν μεταξύ τους, που φιλονικούν συνέχεια, με τίνος το μέρος πηγαίνετε; Ποιός από σας, δίδει το αίμα του και τη ζωή του, γι' αυτούς; Ποιός από σας, δέχεται να θυσιαστεί, για το Δία; Όμως, δε συμβαίνει το ίδιο, με το Θεό των Χριστιανών, που είναι ο Θεός της αγάπης και της συγνώμης και διδάσκει στους ανθρώπους την Αλήθεια, με το Μονογενή Του Υιό, που στέλνει στη γη. Για να μας ξεπλύνει από τις αμαρτίες, παίρνει στους ώμους Του, το Σταυρό του Μαρτυρίου και για να λυτρώσει τις καρδιές μας, από το σκοτάδι και το φόβο του θανάτου, το πετυχαίνει, με την Ανάστασή Του. Σε καλεί κι' εσύ, άξιε ρήτορα, να τον πλησιάσεις και σε περιμένει με στοργή, γιατί ένα να ξέρεις, ότι ποτέ, για κανένα, δεν είναι αργά».

Ο κόσμος βουβός και άφωνος και με κομμένη την ανάσα, παρακολουθούσε το θέαμα, όπως άφωνος παρέμενε και ο ρήτορας, που έδειχνε να συμφωνεί, με τα λόγια της Αγίας. Ο Μαξιμίνος οργισμένος, για την αποτυχία του ξακουστού ρήτορα, δίδει εντολή στους υπόλοιπους, να συνεχίσουν. Εκείνοι, αρνιόταν ο ένας μετά τον άλλο και έδειχναν να συμφωνούν, με τα όσα η Αγία, ισχυριζονταν. Τότε, σε έξαλλη κατάσταση και τρέμοντας από

το θυμό του, ο αιμοχαρής τύραννος, δίδει εντολή, να καούν ζωντανοί, στην κεντρική πλατεία της Αλεξάνδρειας και οι 150 σοφοί και ρήτορες. Εκείνοι, έπεσαν στα πόδια της Αγίας και με δάκρυα στα μάτια, την παρακαλούσαν να τους συγχωρήσει, για όσα, από άγνοιά τους, έκαναν. Η Αγία Αικατερίνη, τους εμψυχώνει στο μαρτύριο, που τους περιμένει, λέγοντάς τους, ότι βαδίζουν στην αιώνια χαρά, την αγαλλίαση και εγκαταλείπουν, τον φθαρτό και πρόσκαιρο βασιλέα. Τους διαβεβαιώνει, ότι η φλόγες της φωτιάς, θα αποτελέσουν το βάπτισμά τους, που τους οδηγεί στη μακαριότητα, την απόλυτη γαλήνη και την ευτυχία. Στη συνέχεια, τους σταυρώνει, ένα προς ένα στο μέτωπο και έτσι, τους ετοιμάζει όλους, να φθάσουν στο Μαρτύριο. Τη μνήμη τους, η Εκκλησία μας, τιμά και γιορτάζει, στις 17 Νοεμβρίου.

Όταν, ο αιμοβόρος τύραννος, είδε, ότι έχασε σ' αυτή του την προσπάθεια, παρ' όλο, που την είχε καλά οργανώσει, σκέφτηκε, ν' αλλάξει τακτική. Αρχίζει, να καλοπιάνει την Αγία και να της υπόσχεται, «λαγούς με πετραχήλια». Η Αγία, αμέσως, κατάλαβε τις προθέσεις του και του λέγει: « Άρχοντά μου, πέταξε πέρα τη μάσκα της πονηριάς και της ψευτιάς. Μάθε, ότι κηδεμόνα και σύμβουλο στη ζωή μου, έχω τον Ένα και Μοναδικό Νυμφίο μου, Ιησού Χριστό. Μάθε ακόμη, ότι ποθώ το μαρτύριο, περισσότερο από την πιο μεγάλη δόξα και από τα βασιλικά στεφάνια, που μου υπόσχεσαι». Ο ηγεμόνας, γεμάτος οργή, δίδει εντολή στους δήμιους, να τη μαστιγώσουν, αλύπητα. Σε χρόνο μηδέν, το αγνό παρθενικό της κορμί, μεταβλήθηκε, σε λίμνη, αίματος. Έτσι, αιμόφυρτη, όπως την έκαναν, την έριξαν στη φυλακή. Όμως, Άγγελος Κυρίου, που την προστάτευε, της γιάτρεψε τις πληγές και της επανέφερε, τη λάμψη στο πρόσωπο και το κορμί της.

Μέσα στη φυλακή που βρίσκονταν, θέλησε να την επισκεφτεί και η Φαυστίνα, η σύζυγος του Μαξιμίνου, που ήθελε να τη γνωρίσει από κοντά, για να θαυμάσει, τις σπάνιες αρετές της. Γι' αυτό το σκοπό, καλεί τον στρατοπεδάρχη Παρμενίωνα, που τον θεωρούσε ικανό και έμπιστο αξιωματικό και του εμπιστεύεται, την επιθυμία της. Εκείνος, με προθυμία δέχτηκε, να την βοηθήσει και παίρνοντας μαζί του, διακόσιους στρατιώτες, το ίδιο βράδυ, επισκέπτονται την Αγία, στη φυλακή, όπου οι συνθήκες, ήταν απάνθρωπες. Το βαθύ σκοτάδι της φυλακής, φωτιζονταν από τη θεία λάμψη, που το πρόσωπο της Αγίας Αικατερίνης, έστελνε. Η Αυγούστα, με δάκρυα στα μάτια έπεσε στα πόδια της και τα φιλούσε, λέγοντάς της συγχρόνως, ότι αισθάνεται ευτυχισμένη, που τη γνώρισε. Της δήλωσε δε, ότι είναι έτοιμη, να τα χάσει όλα, προκειμένου, να κερδίσει την Αιώνια Βασιλεία του Θεού. Αυτό θα συμβεί, μετά από τρεις μέρες, της απαντά η Αγία, αφού προηγηθεί το μαρτύριο σου, γιατί βλέπω τους Αγγέλους του Ουρανού, να σε στεφανώνουν. Την ίδια στιγμή και ο ικανός αξιωματικός Παρμενίων, ομολογεί, την πίστη του στον Αληθινό Θεό των Χριστιανών, που είναι ο Θεός της Αγάπης και όχι του μίσους που υπηρετεί ο ηγεμόνας και έχει βάψει στο αίμα, την πόλη μας.

Σ' αυτή τη σκληρή απομόνωση, παρέμεινε η Αγία περίπου, δώδεκα μέρες. Όταν τις επόμενες μέρες, το ανθρωπόμορφο τέρας, ζήτησε να την φέρουν μπροστά του, δεν την βρήκε αδυνατισμένη και καχεκτική, όπως θα ήθελε. Αντίθετα την βρήκε, να έχει την ίδια φρεσκάδα και λάμψη, που τον εξοργίζει, γιατί πίστεψε, ότι κάποιος, τη φρόντιζε στη φυλακή. Για να τον βγάλει, απ' αυτή τη δύσκολη θέση η Αγία, του αποκαλύπτει, ότι Άγγελος Κυρίου την έτρεφε και τις γιάτρεψε τις πληγές. Αμέσως, δίδει εντολή στους δήμιους, να ετοιμάσουν το μαρτύριο του τροχού και να το χρησιμοποιήσουν, για την Αγία, ελπίζοντας, ότι έτσι θα απαλλαγεί, από την παρουσία της. Μόλις, την έδεσαν στον τροχό και τον έθεσαν σε λειτουργία, αμέσως λύθηκε με θαυματουργικό τρόπο και ο κόσμος που παρακολουθούσε το θέαμα, άρχισε να ζητωκραυγάζει και να αναφωνεί : « Μέγας ο Θεός

των Χριστιανών!».

Όταν, η Φαυστίνα, η σύζυγος του Μαξιμίνου, πληροφορήθηκε το γεγονός, εκείνο, που έγινε στην Αγία, βγήκε από τα ρούχα της και άρχισε να κάνει δριμύτατες παρατηρήσεις στο σύζυγο του, ότι τα έχει βάλει, με τον Αληθινό Θεό των Χριστιανών. Αυτού του τύπου ο έλεγχος και αυτή η μαρτυρία, εξόργισε το σύζυγός της, που δίδει εντολή να την αποκεφαλίσουν, αφού προηγουμένως την βασανίσουν. Η Εκκλησία μας, γιορτάζει τη μνήμη της, στις 23 Νοεμβρίου.

Ο Παρμενίων με τους στρατιώτες του, ήταν εκείνοι, που πήραν το σώμα της Φαυστίνας και το έθαψαν. Συγχρόνως δε, ομολόγησαν, στον αιμοχαρή τύραννο, ότι είναι και αυτοί Χριστιανοί. Ο ηγεμόνας, φοβερά εκνευρισμένος και χτυπώντας το κεφάλι του στον τοίχο, δίδει εντολή να τους αποκεφαλίσουν. Έτσι, μπαίνουν και αυτοί, στην εκλεκτή μερίδα των Μαρτύρων της Εκκλησίας μας, που τη μνήμη τους γιορτάζει, στις 24 Νοεμβρίου.

Την επόμενη μέρα, οδηγούν οι φρουροί και την Αγία Αικατερίνη, μπροστά στο ανήμερο θηρίο, τον ηγεμόνα. Κάνει τις τελευταίες του προσπάθειες, μήπως της αλλάξει γνώμη. Αφού βεβαιώνεται, ότι δεν μπορεί να την μεταπείσει, δίδει εντολή το τέρας, να την αποκεφαλίσουν στην κεντρική πλατεία της πόλης. Ο κόσμος από νωρίς μαζεύτηκε, για να παρακολουθήσει το θέαμα. Οι Χριστιανοί έκλαιγαν και ήταν απαρηγόρητοι. Οι ειδωλοάτρες έλεγαν, ότι είναι κρίμα, να φύγει από τη ζωή, πάνω στα νιάτα της, ένα τόσο δροσερό λουλούδι. Ο δήμιος, ήδη είχε σηκώσει το σπαθί του και περίμενε να του δοθεί, το σύνθημα. Μόλις, ο αιμοχαρής τύραννος, το δίδει, το κατεβάζει με τόση λύσσα και κόβει την τίμια κεφαλή, της Αγίας Αικατερίνης. Ήταν η 25 Νοεμβρίου του 307 μ.Χ. και τη μέρα αυτή γιορτάζεται, από την Εκκλησία μας.

Στη συνείδηση των Χριστιανών, κατέχει ξεχωριστή θέση, εξ' αιτίας της αριστοκρατικής της καταγωγής, της μόρφωσης που απέκτησε και των βασανιστηρίων που έπαθε, για χάρη του Νυμφίου μας Χριστού. Οι αγιογράφοι, προκειμένου, να την εικονογραφήσουν, χρησιμοποιούν συνήθως, την καθιερωμένη στάση των μαρτύρων της Εκκλησίας μας. Την φέρουν, να είναι ντυμένη με βυζαντινή στολή αυτοκράτειρας και να έχει στο στήθος της, μεγάλη ασπίδα. Στο κεφάλι της έχει το στέμμα, που δηλώνει την υψηλή της καταγωγή, αλλά και κλαδιά από φοίνικα, που συμβολίζουν το θρίαμβο, εναντίον της ειδωλολατρίας. Την όλη εικόνα πλαισιώνουν, ένας τροχός και ένα ξίφος, που δηλώνουν το μαρτύριό της, αλλά και βιβλία, που δείχνουν τη σοφία, που είχε.

Την Αγία Αικατερίνη, την θεωρούν προστάτιδά τους, τα νεαρά κορίτσια και την τιμούν, με ευλάβεια.

Απολυτικό της Αγίας:

Την πανεύφημον νύμφην Χριστού υμνήσωμεν, Αικατερίναν την θείαν, και πολιούχον Σινά, την βοήθειαν ημών και αντίληψιν. Ότι εφίμωσε λαμπρώς, τους κομψούς των ασεβών, του Πνεύματος τη μαχαίρα. Και νυν ως Μάρτυς στεφθείσα, αιτείται πάσι το μέγα έλεος.

Ακούστε το απολυτικό της Αγίας:

{mp3}ag-aikaterini{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου « Η ΑΓΙΑ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Εκδόσεις « Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ».
4. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο της Αγίας Αικατερίνης, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσες φέρουν βαπτιστικά το όνομα της Αγίας, να τις προστατεύει στη ζωή, η Χάρη της Αγίας.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη της Αγίας.

Σπήλι, Σεπτέμβριος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

{JComments ON}